

ECHO MUZYCZNE

Wychodzi z początkiem
każdego miesiąca
Prenumerata roczna

\$2.00

Pojedynczy numer 25c

Ceny ogłoszeń według umowy

Wszelkie korespondencje
oraz prenumeratę nad-
syłać na adres poniżej
podany.

ECHO MUZYCZNE

Miesięcznik poświęcony muzyce kościelnej i świeckiej
Oraz zespołom muzycznym i teatralnym

DODATEK MUZYCZNY I TEATRALNY W KAŻDYM NUMERZE

THE MUSICAL ECHO

Issued during the early
part of every month

Subscription per year

\$2.00

Single copy 25c

Advertising rates on application

All communications
should be sent to the
address given below.

ECHO MUZYCZNE—"THE MUSICAL ECHO" 1505 Tell Pl., CHICAGO, ILL. U. S. A.

Rok X

Grudzień—(193°)—December

Number 12

Święta Cecylja

MARJA PARUSZEWSKA
Członek Związku Zawodowych Literatów Polskich w Poznaniu, oraz korespondentka "Echa Muzycznego" w Chicago.

Poniżej podajemy własną korespondencję, napisaną dla "Echa Muzycznego"

TWÓRCA NAJPIĘKNIEJSZYCH POLONEZÓW Wspomnienie o ks. Michał Ogińskim.*)

W 100-lecie śmierci twórcy 14 Polonezów i pokaznego dorobku na niwie muzycznej, trudno nie wspomnieć o nieśmiertelnym kompozytorze, który i po śmierci żyje w swych dziełach.

Ks. Michał był synem Andrzeja, wojewody trockiego i już od najmłodszych lat garnał się do fortepianu, a ojciec widząc jego zdolności do muzyki oddał go w naukę do znanego muzyka i kompozytora Józefa Kozłowskiego, następnie kształcił się u Viotti. Polonez A-mol zatytułowany "Pożegnanie Ojczyzny" zyskał największą popularność jak nie mniej Polonez żałobny F-dur, znany w Niemczech pod nazwą "Die Toten-Polonaise". Co do dwunastu innych, to te odznaczają się wielką melodyjnością, a ks. Michał zwykł był niemi sam dyrygować, orkiestrą stale utrzymywaną w swej rezydencji Zalesiu. Majętność tę z przyległościami nabył od wielkiego hetmana litewskiego Michała, Kazimierza Ogińskiego za 12 i pół miliona rubli. Należy wspomnieć, że ów hetman Ogiński (1738—1800) był jednym z najzasłużniejszych magnatów polskich i zarazem kandydatem do korony po śmierci króla. Następnie warto nadmienić, kiedy już mowa o Ogińskich że bliski ich krewny ks. Ireneusz Ogiński (którego portret jest w moim posiadaniu), utrzymywał stale swoim kosztem sześćdziesięciu z biednej szlachty w szkołach, od lat 10-ciu. Słowem Ogińscy zapisali się złotymi literami w księdze naszego narodu.

Wracając do kompozycji ks. Michała to najwybitniejszą pracą była jednoaktowa opera "Zelida i Valcour czyli Bonaparte w Kairze", dotąd niewystawiona. Partytura tej opery w rękopisie mieści się w zbiorach Biblioteki Jagiellońskiej oraz w Bibliotece opery w Warszawie.

A możeby dyrektor opery warszawskiej, mając partyturę pod ręką, zajrzał do dzieła Ogińskiego i wystawił tę operę, co kosztowała tyle nocy przemysłanych, tyle trudu i jak to Beethoven pisze do Freitschke'go po przeróbce "Fidelia"; "Die ganze Sache mit der Oper ist die muhsamste von der Welt".

Daje się tyle obcych oper, a ta Ogińskiego leży zapomniana jak jednoaktowa opera Moniuszki "Bettly", 2 aktowa "Jawnuta" i "Sielanka", której nigdy się nie widzi na afiszu i zgoła nie zna! "Nemo propheta" i dlatego swojska sztuka kuleć musi, a zagranica pozbawia naszych artystów pracy, bo im kart z pozwoleniem zarobkowania nie wydaje. Wystawiajmy dzieła naszych kompozytorów, bo to nie łaska, lecz obowiązek uczciwych kierowników wielkich teatrów. Oprócz 14 Polonezów, opery, Romansów i Marszy wydał Ogiński w Paryżu "Memoires sur la Pologne et les Polonais". Na swym dworze w Zalesiu utrzymywał liczną orkiestrę i znakomitych muzyków jak pianistę Józefa Woelfla, skrzypka Escudero i innych, a w kwartetach zwykł był grywać pierwsze skrzypce.

Pod koniec życia przeniósł się do Florencji, skąd pisywał do kraju "Listy o muzyce". Tam zmarł 18 października, 1833 r. i pochowany został w kościele Santa Maria Novella. Niech to krótkie wspomnienie w 100-lecie śmierci twórcy naszych najpiękniejszych polonezów będzie jako hołd złożony od rodaków na florenckiej mogile.

Marja Paruszevska.

*) Książę Michał Kleofas Ogiński, ur. się w Guzowie pod Warszawą d. 7 października 1765 r., umarł we Florencji 18 października, 1833 r.

Prof. Rudolf Tarczyński czynem realnym popiera kulturę muzyczną

Jak wiadomo naszym czytelnikom, na żądanie niektórych zwolenników kultury polskiej, do której w najpierwszym rzędzie należy muzyka polska i sztuka sceniczna, drukujemy po raz już drugi, rozprawę literacką profesora Rudolfa Tarczyńskiego, p. t. "O sztuce scenicznej w Polsce."

Pośpieszamy zawiadomić naszych czytelników, iż świetny rzeczoznawca historii muzyki i sztuki scenicznej w Polsce, pan profesor Rudolf Tarczyński, dotychczas wykładający w Polskim Seminarjum Duchownym w Orchard Lake, Mich., otrzymał katedrę literatury polskiej na Uniwersytecie Detroickim w Detroit.

Cieszymy się bardzo z tego tryumfu naszego dzielnego polonisty, tem bardziej iż doszła nas wiadomość, że profesor Tarczyński zbiera bogate materiały w zakresie muzyki polskiej i opracowuje już nowy artykuł dla naszego "Echa Muzycznego." Artykuł jego pióra ukaże się w następnym numerze naszego miesięcznika.

Pieśniarz.

Złe bez pieśni ludziom, światu,
Tak Bóg w sądach swych ułożył,
Jak źle łąkom bez ziół, kwiatów—
I pieśniarza Pan Bóg stworzył!—

Święta Cecylja Patronka Muzyki

W 1700 Rocznicę Śmierci Męczeńskiej

Już 1700 lat (data śmierci św. Cecylji jest nie pewna; wypada koło roku 230) upłynęło od śmierci św. Cecylji, a cześć do tej senatorskiej córki w rzymskiej tunice, tej bogatej a miłośniernej, cichej a mężnej dziewicy, do tego symbolu czystej muzyki i poezji serca — nietylko nie maleje, ale zda się z dnia na dzień rośnie.

Święta Cecylja należy od dawien dawna do tych świętych, którym oddają w Rzymie cześć szczególną, a święto jej liczy się do najuroczystszych. Już najstarsze "Sacramentaria (Stare mszały) podają ku jej czci 5 własnych Mszy z 8 prefacjami i bardzo wczesnie umieszczono jej imię w Kanonie Mszy św. Tłumy pielgrzymów, zwłaszcza z północy, spieszą od najdawniejszych czasów pokłonić się "ad s. Caesiliam", jak nieraz nazwano katakomby św. Kaliksta. W każdym "Itinerarium" z VII w. mamy wzmiankę o grobie św. Cecylji. A obecnie, już w wigilję 22 listopada połowa Rzymu wylega na Tyber do kościoła pod jej wezwaniem, by wziąć udział w nieszporach, a zwłaszcza przysłuchać się psalmowi "Laudate pueri", do którego tradycyjnie przygrywa harfa.

Wiadomo również, jaką pieczołowitością otaczali papieże i wierni — jej grobowe przybytki, z jaką żarliwością szukano jej relikwii po katakumbach i dbano o ich całość, z jaką czcią przechowywano po kościołach przedmioty o jej grób potarte. Trudno nam dziś zliczyć, ile mów pochwalnych, hymnów, dzieł sztuki, utworów muzycznych złożyli autorzy w ciągu wieków w hołdzie św. Cecylji.

Św. Cecylja pochodziła ze sławnego rzymskiego rodu Cecyljuszów i Metellów. "Ab ipsis cunabulis" (od samej kolebki) była chrześcijanką. Przeznaczona na żonę młodemu Walerjanowi posłuszna przyjęła jego rękę i spowodowała, że tak on jak i jego brat Tiburcjusz dali się pouczyć i ochrzcić św. Urbanowi, ukrywającemu się w katakumbach. Niedługo potem chciwy prefekt miasta Turcjusz Almachjusz skazał na ścięcie obydwu braci za wytrwałość w wierze, a Cecylję wezwał, by wydała ich majątek, a bogom złożyła ofiarę. Ale otrzymała odpowiedź, że majątek już rozdała ubogim, a ofiary jako chrześcijanka nie złoży.

Z bojaźni przed ludem, próbował prefekt po cichu zgładzić Cecylję, mianowicie udusił ją kazał parą, w jej własnych łazienkach. Mimo, że trzymano ją tam całą dobę w zamknięciu, nie poniosła żadnego uszczerbku na zdrowiu. Rozjuszony tem prefekt, przysłał liktora, który trzema prawem dozwolonemi cieciami powalił świętą na ziemię. Zbiegł

się chrześcijanie i otoczyli konającą. W tej postawie, jak skończyła, złożono ją do grobowca obok grobów papieskich w katakumbach św. Kaliksta, a św. Urban, spełniając ostatnią wolę Świętej, poświęcił jej dom na kościół.

Papież Paschalis I (pocz. IX w.) przeniósł relikwie św. Cecylji z katakomb św. Kaliksta do nowo odbudowanego kościoła za Tybrem — Trastevere — i umieścił pod wielkim ołtarzem wraz z relikwiami św. Walerjusza, Tyburcjusza i Maksymusa. Przy tej sposobności stwierdzono, że ciało Świętej spoczywa w postawie takiej, w jakiej ją pochowano w katakumbach.

Do XIV w. ani w piśmiennictwie, ani w malarstwie nie spotykamy żadnej wzmianki o jakimś ściślejszym związku św. Cecylji z muzyką. Wprawdzie jakaś legenda z przed XIV w. głosi, że Święta miała słyszeć niebiańską muzykę i anielskie pienia — ale legenda do XIV w. pozostała bez wpływu na sztukę plastyczną. Przedstawiono ją jako męczenniczkę z emblematami dziewictwa i męczeństwa. I tak np. na mozaice najstarszego zabytku z VI w. kośc. św. Apolinarego w Rawennie widzimy Cecylję w gronie Dziewic-Męczenniczek z wieńcem w ręku. W kościele zaś pod jej wezwaniem (Trastevere) można oglądać marmurowe dzieło dłuta Maderny — św. Cecylję w tej samej postawie, w jakiej ją pochowano. Ten motyw powtarza się i u innych malarzy: Schiffer'a, Pozzi'ego. Dochowało się także wiele obrazów ze scenami życia i męczeństwa Świętej.

Najstarsze obrazy i rzeźby, na których przedstawiono św. Cecylję z organami lub innymi instrumentami pojawiają się dopiero w XIV wieku. Z XV w. najwięcej znany jest obraz, malowany przez belgijskiego artystę, Van Eyk'a — Adoracja Baranka. W środkowej scenie widać dwa chóry dziewcząt, z których jedno śpiewają, drugie grają na instrumentach. Wśród tych ostatnich na pierwszy plan występuje św. Cecylja, grająca na organach.

Sławne jest również arcydzieło Rafaela (pocz. XVI w.) prawdziwy klejnot pinakoteki bolońskiej. Wiekopomny obraz ten ma być symbolem zwycięstwa harmonji niebieskiej nad muzyką ziemską. Pięć osób stoi obok siebie na tle krajobrazu i ciemnych chmur; w środku św. Cecylja w liturgicznym stroju, w tunice. Na twarzy jej roztacza się radość nadziemska, oczy ma w niebo zwrócone, cała jest zasłuchana w śpiew sześciu pięknie ugrupowanych aniołków w górze. U nóg jej leżą w bezładzie połamane częściowo instrumenta, symbole świeckiej muzyki: dęte, rżnięte, perkusyjne. Także organki wymykają się z rąk Świętej, bo nawet muzyka kościelna choć święta, nie może iść w porównanie z doskonałą harmonją, wiecznie w niebie brzmiącą; jest tylko słabym jej odbłyskiem.

szczęsna omyłka, za którą nie wiem jak pana przeprosić.

Tomaszewski (*bardzo zdziwiony*): Co? to pan też jesteś Tomaszewski?

Adam: Tak, Adam Tomaszewski.

Tomaszewski (*kręci głowę*): No, patrzcie, ktoby się był tego spodziewał. Tak niewyraźnie się przedstawiłeś. (*założnie*). Ale mój szary płaszcz... (*obraca się i spostrzega Leona i Władka*).

Władek (*prędko*): Przyszliśmy złożyć życzenia panu prezesowi.

Leon (*do Władka, ciszej*): I podziękować za kolację.

Tomaszewski: A.. tak, delegacja (*ściska im ręce, twarz mu się rozwesela i rozpogadza — do siebie*): Wcale nie zauważyłem, jak weszli; do tego domu teraz wszyscy tak wchodzą, że się tego wcale nie widzi. (*kręci głowę*). Dziwnie, dziwne.

Władek: Niech żyje pan prezes!

Tomaszewski: A co będzie z płaszczem, mam już kilka ciemnych płaszczów?

Adam (*z pewnym wahaniem*): Gdyby pan prezes pozwolił, i dał go mnie... dla tego biednego Franka...

Tomaszewski: Dla tego, który nogę złamał? N..no dobrze, niech tak będzie (*po chwili, jakby trochę żałował*). Ale ja się stale nie dam tak naciągać, chłopcy, tylko ten raz...

Władek: Od uroczystości!

Tomaszewski: Od uroczystości. (*idzie do drzwi i uchyla je*) Pelasiu, Pelasiu! (*słysząc kroki w sieni*) Pelasiu, przygotuj nam kolację na cztery osoby.

Władek (*na stronie*): A smaczną.

Tomaszewski: Mam tu kilku panów...

Głos z sceny (*mruklizwie*): Dobrze, ale panowie ci poczekają, bo niema nic gotowego. (*Tomaszewski zamyka drzwi i zwraca się do chłopców*).

Władek: Niech żyje pan prezes!

Adam i Leon: Niech żyje!

Tomaszewski (*rozrzewiony*): Dziękuję wam, moi drodzy. (*na stronie*). Poczcwi chłopcy, pierwszy raz widzę takich miłych i grzecznych młodzieńców, jakem Anatol Pafnucy...

K O N I E C.

Jak Pobiegli Pasterze do Betleem

Utwór sceniczny w jednej odsłonie, na tle znanych kołęd i pastorałek, napisał i ułożył T. O. Mański. Dziełko to przystępnie opracowane dla sił amatorskich, a w szczególności dla szkół parafjalnych w Ameryce. Najciekawsze jest to, że gdy w Betleem "zagrzmiało — runęło," od czego chwilowo pasterze ogłuchli i zamiast odpowiadać towarzyszom co się działo w Betleem, odpowiadają ganiem na instrumentach muzycznych. Udział bierze 7 osób i 4 muzykantów. Nuty (28 numerów) w formie partytury 25c, wraz ze sztuką 50c; za komplet 6-ciu egzemp. i 4-ch kopji nut kwartetu \$2.50. Do nabycia w Echu Muzycznym.

Nowości Muzyczne

Polecamy do nabycia zbiór kołęd na chór mieszany, które zebrał i napisał L. A. Cieszykowski: 1. **Bóg Się Rodzi**; 2. **Przybądźcie Polacy** (Adeste Fideles); 3. **Niepojęte Dary**; 4. **Gwiazdka Na Wschodzie**, A. Wierzbicki. Cena egzemplarza 25 centów. Zamówienia nadsyłać prosimy:

ECHO MUZYCZNE, 1505 Tell Pl., Chicago, Ill.

Wielebny Księżu Proboszczu!

Do redakcji Echa Muzycznego zgłasza się wielu pp. organistów o posady, a w szczególności jeden ze starszych pionierów, który poza fachowym wykształceniem muzycznym, jest bardzo pożądanym dla każdego z proboszczów w parafji jako doradca w wielu kwestjach związanych z kłopotami parafjalnymi w tych ciężkich czasach: — jako korespondent do pism jest bardzo wprawnym. Z chęcią objął by posadę w Chicago lub w okolicy (tylko), na wielką parafję nie aspiruje, zadowolnić by się mniejszą posadą z możliwymi warunkami co do pensji.

Pozatem wielu uczciwych i pracowitych pp. organistów zgłasza się do nas, wobec czego prosimy Ks. Proboszczów o łaskawe zgłoszenie się do redakcji, a niezwłocznie odpowiemy w tej sprawie.

MONOLOG

Cechą charakterystyczną monologu, jest ton żartobliwy, wesoły, niezadko zawadający, humor jednak ten nie powinien przekraczać ram przyzwoitości, ani tracić wyuzdaną hulawczość, lub w żartach graniczyć z bezwstydem, niezdrowym szyderstwem, czy cynizmem.

Zadaniem humorystycznego monologu jest wzbudzić szczerzy śmiech w słuchaczach, ubawić ich w ten sposób, znużonym umyślnie sprawić rozrywkę.

Moralizatorstwo natrętne i niezgrabne nigdy w takim monologu prawa obywatelstwa nie miało i nie ma. Ssensu atoli moralnego, pouczającego denkatnie, a wesoło o pewnych przepisach towarzyskich, prawach i obowiązkach ludzkich a nawet i zasadach życiowych z monologu humorystycznego wykluczać nie można.

Przy wygłaszaniu monologu obowiązują te same zasady co przy deklamacji, a więc: czysta i wyrazista wymowa, dostosowanie tonu i akcentu do treści utworu, barwna, nie jednostajna recytacja. Dochodzi tu jeszcze moment aktorski i sceniczny, a więc pierwiastek dramatyczny. Osoba, wygłaszająca monolog, ma większą niż deklamator swobodę w posługiwaniu się gestami i mimiką, naśladowaniu ruchów zewnętrznych, wyrazu twarzy i jego zmian u innych. Może i do siebie mówić i do publiczności i zachowywać się tak, jakby z drugimi, nieobecnymi osobnikami rozmawiał i dawał im odpowiedzi. Jednym słowem — odgrywa swą rolę. Ma prawo zatem, o ile treść monologu pozwala na to albo tego żąda, chodzić, biegać po scenie, może wdziać na siebie kostjum, jakiego domaga się odnośna rola, a więc występować przed widzami niejako w "klamanej," bo nie w swojej postaci.

W życiu naszych Stowarzyszeń Młodzieży używa się monologu jako środka urozmaiacjącego na zebraniach i wieczornicach.

Praktyczne wskazówki, którychby trzeba zwłaszcza młodzieży udzielić, dadzą się streścić w następujących punktach. Należy:

1. Wyuczyć się doskonale na pamięć swojego monologu. Najlepiej uczyć się głośno, wymawiając wyraźnie każdą zgłoskę, następnie stosownie do treści iwersza głos zniżać, mówić głośniejsze czy ciszej, prędzej czy wolniej; — 2. Wmyśleć się i wczuć w treść i nastrój wygłaszanego utworu; — 3. Postać, którą się przedstawia, oddać wiernie z jej charakterem; — 4. ze słuchaczami wzgl. widzami, — bo słuchacze monologu są i widzami przesadzać w karykaturowaniu postaci; — 5. Nie dodawać swolich, nie zawsze humorystycznych i dobrym nacechowanych toniek uwag, słów, wykrzykników, zdań, ruchów i t. p. scenicznych przyczynków i ozdób.

ECHO MUZYCZNE, 1505 TELL PL., CHICAGO, ILL., U. S. A.

Tam gdzie fa - le pły - na Po - co zie - mie

Tam gdzie fa - le pły - na Po - co zie - mie

zle - wać rza - mi Ży - cie wre do - ko - ła

zle - wać rza - mi Ży - cie wre do - ko - ła

Da - lej bra - cia Bóg nad na - mi Wgó - rę wznies - my czo - ła.

Da - lej bra - cia Bóg nad na - mi Wgó - rę wznies - my czo - ła.

2622

mf *mf* *dim.*
mun - di: mi - se - re - re no - bis.
mf *mf* *dim.*
mun - di: mi - se - re - re no - bis.
mf *dim.*
mi - se - re - re no - bis.
p *mf*
Ped. Ped.

f *dim.*
A - gnus De - i, qui tol - lis pec - ca - ta
f *dim.*
A - gnus De - i, qui tol - lis pec - ca - ta
f *dim.*
A - gnus De - i, qui tol - lis pec - ca - ta
Ped.

p *f* *Con moto.*
mun - di. do - na
p *f*
mun - di. do - na
p *f*
mun - di. do - na
p *f*
Man. Ped.

dim. *mf*
no - bis pa - cem, do - na no - bis,
dim. *mf*
no - bis pa - cem, do - na no - bis,
dim. *mf*
no - bis pa - cem, do - na no - bis,
mf
Man.

f *ff*
do - na no - bis, do - na no - bis pa - cem,
f *ff*
do - na no - bis, do - na no - bis pa - cem,
f *ff*
do - na no - bis, do - na no - bis pa - cem,
f *ff*
Ped.

mf *f rit.*
do - na no - bis pa - cem, do - na no - bis pa - cem.
mf *f rit.*
do - na no - bis pa - cem, do - na no - bis pa - cem.
mf *f rit.*
do - na no - bis pa - cem, do - na no - bis pa - cem.
mf *p* *f*
Man. Ped.

Jaki wydany drukiem i jest do nabycia w Wyd. Muz. i Księg., B. J. Zalewski. Cena 25c.

40

41

Synkopy.

UNIVERSALNY SAMOUCEK — CZĘŚĆ TEORETYCZNO - PRAKTYCZNA

GWIAZDKA

Zbiór Kołęd i Pastorałek

Serje I i II-ga dla dzieci, na jeden głos. Serje III, IV, V, VI-ta, na chóry mieszane. Serja VII (mieszana) na chóry mieszane i męskie. (Ceny obliczone z exp. i zwykłą pocztą) Serje VIII, IX, X, XI-ta, na chóry męskie.

SERJA I (NO. KAT. 184, 243, 3099, 195, 198). CENA \$1.10

Kompozytorowie: Gruber, Noskowski, Zaręba.

1. Anioł pasterzom mówił (Introit).
2. Bóg się rodzi, moc truchleje (Gloria).
3. Cicha noc, na 2 głosy (Credo).
4. Przybieżeli, preludjum organowe (Ofertorium).
5. Gwiazdka (Podniesienie).
6. W żłobie leży (Agnus).

SERJA II (NO. KAT. 198, 184, 3099, 234). CENA 90c

Kompozytorowie: Noskowski, Rinecke, Zaręba.

1. Anioł pasterzom mówił (Introit)
2. Bóg się rodzi (Gloria).
3. Hej, w dzień narodzenia (Credo).
4. Wiwat! dzisiaj, preludjum organowe (Ofertorium).
5. W dzień Bożego Narodzenia (Podniesienie).
6. W żłobie leży (Agnus Dei).

SERJA III (NO. KAT. 1026, 1042, 1027, 1037. CENA \$1.10.

Zharmonizował Jan Gall.

1. Anioł pasterzom mówił (Introit)
2. Gdy się Chrystus rodzi (Gloria).
3. Jezusa narodzonego (Credo).
4. Nowy Rok bieży (Ofertorium).
5. Tryumf Króla Nieb. (Podniesienie).
6. W dzień Bożego Narodzenia (Agnus).

SERJA IV (NO. KAT. 1038, 1041, 1027, 1028, 1035, 1039).

CENA \$1.20.

Zharmonizował Jan Gall.

1. Bóg się rodzi, moc truchleje (Introit).
2. Hej w dzień narodzenia (Gloria).
3. Lulajże Jezuniu (Credo).
4. Przybieżeli do Betleem (Ofertorium).
5. Wśród nocnej ciszy (Podniesienie).
6. Zagrzała, runęła (Agnus Dei).

SERJA V (NO. KAT. 1880). CENA 80c.

Opracował Ks. Dr. Alfred de Wróblewski.

1. A wczora z wczora (nowa kołęda).
2. Ach ubogi żłobie (nowa kołęda).
3. Cztery lata (nowa kołęda).
4. Duchów moc (nowa kołęda).
5. Gwiazdka złota (nowa kołęda).
6. Hola pasterze (nowa kołęda).
7. Jezus Dziecię (nowa kołęda).
8. Kto o tej dobie (nowa kołęda).
9. Leży Jezus malusienki (nowa kołęda).
10. Luli z Nieba Anieli (nowa kołęda).
11. Polska w Betleem (nowa kołęda).
12. Śliczna Panienska (nowa kołęda).
13. W nadziemskich duchów goźmię (nowa kołęda).
14. Wśród nocnej ciszy (nowa kołęda).
15. W stajence małej (nowa kołęda).
16. Zawitaj Jezu (nowa kołęda).
17. Caelitum Joseph (dodatek).

SERJA VI (NO. KAT. 1790). CENA 60c.

Kompozytorowie: Cieszykowski, Czapek, Karczyński, Kittel.

- * Adeste Fidelis (melodja kościelna).
1. Bóg się rodzi (Credo).
  2. Bóg zawitał (3 lub 4 głosy).
  3. Dzień ten nam (Ofertorium).
  4. Dzisiaj w Betleem.
  5. Gdy się Chrystus rodzi (Gloria).
  6. Hej w dzień narodzenia.
  7. Jakaż to gwiazda.
  8. Pan z nieba i Iona (Agnus).
  9. Śpiewajcie współ (Podniesienie).
  10. Tryumf Króla Niebieskiego.
  11. Wśród nocnej ciszy (Introit).
  12. W żłobie leży, któż pobieży.
  13. Mędrycy świata monarchowie.
  14. Nowy rok bieży, w jasełkach leży.

SERJA VII (NO. KAT. 2062). CENA \$1.10.

Kompozytorowie: Dębiński, Klein, XX. Zukowski.

1. A czemuż mój Jezu (chór mieszany).
2. Bracia patrzcie jeno (chór mieszany).
3. Cztery lata zawsze p. (chór mieszany).
4. Czy niebo się odmyka? (chór męski).
5. Jezu malusienki (chór mieszany).
6. Król wiecznej chwały (chór mieszany).
7. Król wiecznej chwały (chór męski).
8. Obchodząc Jezusa (chór mieszany).
9. Pasterze drzemali w dolinie (chór mieszany).
10. Północ już była (chór mieszany).
11. Witajże dzieciątko (chór mieszany).
12. Witaj Jezu ukochany (chór mieszany).
13. W żłobie leży, z fort. (chór męski).
14. Zniknęły cienie (chór męski).

SERJA VIII (NO. KAT. 1264, 1242, 1244, 3006, 1245, 1243) CENA \$1.00.

Zharmonizował Jan Gall.

1. Anioł pasterzom mówił (Introit).
2. Lulajże Jezuniu (Gloria).
3. Wśród nocnej ciszy (Credo)
4. Wiwat dzisiaj B., inst. (Preludjum-Ofertorium).
5. W tej kołędzie, kto tam będzie (Podniesienie).
6. W żłobie leży, któż pobieży (Agnus Dei).

SERJA IX (NO. KAT. 1977, 1976). CENA 25c.

Z harmonizował Jan Gall.

1. Anielski chór pasterzom (Introit).
2. Bracia patrzcie jeno (Gloria).
3. Jezus malusienki (Credo).
4. Pan z nieba i Iona (Ofertorium).
5. Pasterze mili (Podniesienie).
6. Przybieżeli do Betleem (Agnus).

SERJA X (NO. KAT. 1976, 1977). CENA 25c.

Zharmonizował Jan Gall.

1. A wczora, z wczora (Introit).
2. Hej bracia, czy śpicie? (Gloria).
3. Nużmy bracia pastuszkowie (Credo).
4. Pasterze drzemali (Ofertorium).
5. Północ już była (Podniesienie).
6. Witaj Jezu ukochany (Agnus Dei).

SERJA XI (NO. KAT. 1350, 1358, 1354, 1352, 1356). CENA 55c.

Zharmonizował Zygmunt Noskowski.

1. Hej w dzień narodzenia (Introit).
2. Jakaż to gwiazda (Gloria).
3. Narodził się Jezus Chrystus (Credo).
4. Pan z nieba i Iona (Ofertorium).
5. W Betleem sławnem (Podniesienie).
6. W żłobie leży (Agnus Dei).

XVII. Muzyka Kościelna. Preludja na Organy.

Garbusiński-Przystał-Styś-Walewski. 100 Preludji dwu, trzy, cztero i wielogłosowych, ułożonych w formie szkoły na organy.

W mocnej oprawie ze złożonym tytulikiem

\$4.00

SPIS PRELUDI.

I. Preludja dwugłosowe.		No. 48 G dur PRELUDYUM	Str. 62
No. 1 C dur CANONICO	Str. 3	" 49 E mol FANTAZYA	" 64
" 2 E mol CANONICO	" 4	" 50 E mol PRELUDYUM. Na temat:	" 65
" 3 E mol CANON	" 4	" "Ojciec Boże"	" 65
" 4 F dur ALLEGRETTO	" 5	" 51 E mol PRELUDYUM. Na temat:	" 69
" 5 F dur ANDANTINO	" 6	" "Nie opuszczaj nas"	" 69
" 6 D mol CANON	" 7	" 52 E mol LARGO. Na temat: "O duszo	" 75
" 7 B dur ALLEGRETTO	" 9	" wszelka nabożna"	" 75
" 8 D dur PARAFRAZA. Na temat:	" 9	" 53 F dur ANDANTINO	" 72
" "Otrzyjcie już łzy"	" 9	" 54 F dur PASTORALE. Na temat:	" 75
" 9 D dur ANDANTINO. Na temat:	" 10	" "Narodził się Jezus Chrystus"	" 75
" "Kto się w opiekę"	" 10	" 55 F dur ANDANTINO	" 76
" 10 A dur ALLEGRETTO	" 11	" 56 F dur PRELUDYUM. Na temat:	" 78
" 11 As dur PRELUDYUM	" 12	" "Zdrowaś bądź Marya"	" 78
II. Preludja trzygłosowe.		" 57 F dur PASTORALE	" 79
" 12 C dur PRELUDYUM	" 13	" 58 F dur CHORAŁ I PRELUDYUM.	" 80
" 13 C dur PASTORALE. Na temat:	" 14	" Na temat: "Kiedy ranne"	" 80
" "Północ już była"	" 14	" 59 D mol PRELUDYUM I FUGHETTA.	" 82
" 14 C dur ANDANTE	" 15	" Na temat: "Boga Rodzica"	" 82
" 15 C dur PRELUDYUM. Na temat:	" 15	" 60 D mol FANTAZYA	" 83
" "Zdrowaś bądź Marya"	" 15	" 61 D mol PRELUDYUM I FUGHETTA.	" 86
" 16 C dur LARGHETTO	" 16	" Na temat: "Przez Twoje	" 86
" 17 A mol ADAGIO	" 17	" święte"	" 86
" 18 A mol ANDANTE. Na temat:	" 17	" 62 D mol ANDANTE	" 87
" "Ach mój Jezu"	" 18	" 63 D mol ADAGIO	" 88
" 19 A mol PARAFRAZA. Na temat:	" 18	" 64 D mol MEDITATIO	" 90
" "Przybieżeli do Betlejem"	" 19	" 65 B dur FANTAZYA	" 92
" 20 G dur MODERATO	" 20	" 66 B dur LARGHETTO. Na temat: "Do	" 94
" 21 F dur PRELUDYUM. Na temat:	" 20	" wej dajmy kaplicy"	" 94
" "Gwiazdo morza"	" 21	" 67 B dur ANDANTE	" 95
" 22 F dur CANONICO	" 22	" 68 G mol PRELUDYUM	" 96
" 23 B dur ALLEGRETTO	" 23	" 69 G mol PRELUDYUM ALA WAGNER	" 98
" 24 D dur ANDANTE. Na temat:	" 23	" 70 G mol PRELUDYUM	" 99
" "Witaj Królowo nieba"	" 23	" 71 G mol FUGHETTA CANTABILE	" 100
" 25 H mol CARILLON	" 25	" 72 G mol ELEGIA	" 102
" 26 Es dur PASTORALE	" 26	" 73 D dur GRAVE	" 103
" 27 C mol MEDITATIO	" 27	" 74 D dur ANDANTINO	" 104
" 28 C mol PRELUDYUM. Na temat:	" 27	" 75 D dur ARIOSO	" 106
" "Jezu Chryste Panie miły"	" 29	" 76 D dur PRELUDYUM	" 106
" 29 As dur ANDANTINO	" 30	" 77 D dur ANDANTINO	" 107
" 30 F mol ANDANTINO	" 31	" 78 D dur ADAGIO. Na temat: "Nie	" 108
III. Preludja cztero i wielogłosowe.		" płacz już dziecino"	" 108
" 31 C dur PRELUDYUM I FUGHETTA	" 32	" 79 D dur ADAGIO	" 109
" Na temat: "Sław języku"	" 32	" 80 H mol ANDANTE	" 110
" 32 C dur PASTORALE	" 33	" 81 Es dur FANTAZYA	" 111
" 33 C dur PASTORALE	" 34	" 82 Es dur PRELUDYUM. Na temat:	" 113
" 34 C dur PRELUDYUM	" 36	" "Boga Rodzico"	" 113
" 35 C dur PRELUDYUM	" 36	" 83 Es dur PRELUDYUM I FUGHETTA.	" 114
" 36 C dur PASTORALE. Na temat:	" 36	" Na temat: "Wesoly nam"	" 114
" "Wśród nocnej ciszy"	" 37	" 84 Es dur PRELUDYUM	" 116
" 37 C dur PASTORALE	" 39	" 85 C mol FUGHETTA	" 117
" 38 C dur MARSZ TRYUMFALNY	" 42	" 86 C mol FUNEBRE MAESTOSO	" 119
" 39 C dur PRELUDYUM ALA FUGA. Na	" 44	" 87 C mol LARGO	" 121
" temat: "Wstał Pan Chrystus"	" 44	" 88 C mol PRELUDYUM	" 122
" 40 C dur PRELUDYUM	" 47	" 89 C mol PRELUDYUM	" 123
" 41 A mol FUGA 4-GŁOSOWA	" 48	" 90 C mol PRELUDYUM	" 125
" 42 A mol PRELUDYUM	" 49	" 91 A dur PRELUDYUM	" 127
" 43 G dur RECITATIVO	" 50	" 92 A dur PASTORALE	" 128
" 44 G dur PRELUDYUM. Na temat:	" 50	" 93 E dur PRELUDYUM	" 131
" "Chrystus zmartwychwstał	" 51	" 94 E dur LARGO	" 132
" jest"	" 51	" 95 As dur ADAGIO	" 134
" 45 G dur IMPROWIZACJA	" 53	" 96 As dur PRELUDYUM	" 135
" 46 G dur PASTORALE	" 55	" 97 As dur PRELUDYUM	" 137
" 47 G dur FUGHETTA ALA BACH. Na	" 55	" 98 F mol PRELUDYUM	" 138
" temat: "Adamie, ty Boży	" 60	" 99 B mol PRELUDYUM	" 140
" knieci"	" 60	" 100 B mol PRELUDYUM	" 141

